

զրուածներէն, թէպէտեւ առոնք առաջնոյն պէտ այնքան բառացի և ընդպրձակ հատուածներ չեն և — թէ Սարգսի կօթն կաթ. թըղթոց⁴ և թէ Ասկերերանի Պալոսի Թղթոց Հայրեն մեկնութիւնը³ արդէն տպագրուած և ծանօթ ըլլալով ընթերցողաց, տեխրոց կը համարինք ամբողջ մեր գտած նմանութեանց կամ բառական օրինակութեանց համեմատական տափակալը զետեղել Բաշնվորի սիւնակաց մէջ, այլ նոցա միջէն ամբողջական հատուած մը միայն Հրատարակելով, կարծէնց՝ թէ ընթերցողը կարող են նոյն իսկ այնու գալափար մի ասնուր Սարգսի ինչ տասիճան Ասկերերանի հետեւած լինելուն. իսկ մատցեց այլ Էջերը միայն ցոյց տալին վերջ, ուրիշ յօդուածով մ'այլ զէմ առ զէմ կը զննեց այն հատուածները, զորս ուրիշ սուրբ Հայրեն քաղաք է Սարգիս, որով և կարող է ընթերցողն իրողութիւնն իմանալ, և ըստ այնմ զնահատել Հեղինակին հանճարը:

Հ. ԽՓԲՆՄ ԱԲՐԱՀԱՄՆԱՆ

Հարայարելի

1. Եթէ համբերութեամբ կրկին ու կրկին կարդացաւ Սարգսի այս մեկնութիւնը, նաեւ կարգացաւ հնա ուռը հարց այս տեսակ մեկնողական կամ բառուածաբառանակն նիւթոց վերաբերեալ զրուածները, որինք ապահով ենք որ շատ նմանութիւնք և նոյն իսկ բառական բառաքաղութիւնք յերեւան պիտի դան ի նոսա. Գասն զի արգէն իսկ ընթերցողն ակն յայտնի կը տեսնէ, որ Սարգսի այս մեկնութիւնն ազացուած զրութիւն մէջ, ըստ որում ընդհանրութեան մէջ չուեսուիր միշտ նոյնութիւն մի անյ և լեզուք. մերթ կորովակիր և մերթ թռւիկ ուն կը բանցնէն նոյն իսկ հայկակն զեզուն ամէն տեղ մէ և նոյնը էք, մասն կայ որ ուկեղարեան է, մաս ալ որ անկեազ գուսու լեզուք նմանութիւն ունի: Ընդհանրապէս իւր Յորդորակաց լեզուն աւելի ընտիր է և շատ կը նմանի Ուկերերանի թարգմանյլ լեզուին; Իսկ ճանակուն լեզուն աւելի խուլիք է: Թէպէտ և ոցա մէջ եւս կան ընտիր կարունք:

2. Տպագր. ի. Առաջի թուրք Հայոց 1103: 3. Տու, ի Վենետիկ է Վանս ս. Դաշ. 1892:

Գ Ե Բ . Տ Ի Հ Մ Ա Ն Ի

ԵԿ ԱՍՈՐԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

ՆԱՐ ԳԱՆՉԵՐԻ ԵՒ ԳԻՒՑԵՐ

Թ Ղ. Թ Ա Կ Ց Ց Ո Ւ Թ Ի Ւ Կ

Ս ՍԿԼՑ երկու տարի յառաջ իմ բարեկամն Ռւս. Իրնաափոս Գուփիկ՝ իւր առ իս գրած մէկ նամակովը կը ժանուցանկը; թէ Հալէկպի ասորի արքեափիսկապոն գերս. թինս մանի գտած է Միքայէլ Աստրուց ժամանակագրութեան ասորական կարութեան ասորական բնագիրը; և թէ շաւ տով պիտոր հրատարակէ այսն: Այսպիսի մի լուր ուրախալի է ի հարկէ պատմազրութեամբ պարապողաց համար առնասարակ. իսկ մեզ համար կրկին նշանակութիւն ունի, այնու մանաւանդ, որ այդ ամենակարեւոր երկաւ սիրութիւնն մինչեւ ցարը հայրեն թարգմանութեամբ միայն պահուած էր, որ համաստութիւն մ'է աւելի սկզբնագրին, քան թէ արդողական և հասաւարիմ թարգմանութիւն, և թէ նոյնն կարող է այժմ ներկայացնել մեր գրականութեան և պատմազրութեամն նկատմամբ ամենամեծ նորութիւններ:

Այն ժամանակէն ի վեր ես կը փափագէի շուտով զաղափար մի առնով, նոյն իսկ գիւռ տիս հեղինակէն, ասորական բնագրի մասին, բայց Գուիրիի ինձ ներկայացուցած հասցէն անձիզ լինելով, յիշեալ արքեափիսկապոսին գրած նամակի հակ կորսուելով ապարակին մասց ներկայ ասորուց Ապրիլին գործի համար Հռովմ զանուելով՝ զիտուածով լսեցի, թէ գերապայծառ թինմանի այժմ այստեղ եկած է և զրաւորական ամենակարեւոր գործով մի կը զրացի: Տեղեկանալով որ Վերափոխման (Assumptionis) կոչուած կարզի զաղղիթաց կրօնաւորց վանցում իշեւանած է, փութացի այցելեւ նորին զերպայշատութեան, որ և սիրով ընդունեցաւ զիս, լուելի վենական կարունք:

Գերապայմատ թիհմանի միջին հասակով քառասունեւհինգամեայ մի բարձրաստիհման եկեղեցական է, եռանգուն, բարեկիրթ և համարելի դէմովի. Երկայն և թաւ մօրուօք, որ յասուկ իմն է արեւելեայց, — ոսիւտակէն աւելի իմաստովեան ալեօց զարդարուած + թաւ յօնից ներբեւ կը փայլիին երկու կրակու և կենդանի աշշեր, որ բացնիկ կապերու միջն մերթ ընդ մերթ բիրեւ զանման ճառագայթներ արձակենով՝ բոյոր իրենց հողեկան արտապայտութիւններով կարծէր, թէ խօսակցին և նոգույն խօրը կը թափանցեն ։ Երբապական կրթութիւնն, զգը յաւիտենական քաղաքին համազգային հաստատութեան մէջ առած է, աւելի կը մեզմէ իւր դիմագծերու վրայ արերզ արհեւեան խըստութիւնն և աւելի դիրքամերձ և ընասանի կ'ընէ զայն: Նորա երկայնաձեւ բարձր նական, և զիմաց վրայ արտափայլոց մեզմ աժգունութիւնը ցոյց կը առն զննողին, թէ նա արգարեն անխոնջ վաստակաւոր և լուրջ ուսումնական մ'է + որ կարծէր թէ առընչենային լուսէն ծածկուելով՝ զիյերին հակող ճրագի աղօս նշուլից ներքիւ գունաւորուած ըլլայ. և իրօց ասաց ինձ կամացուկ մի ասորի գործակալն զերս. Ապահն, թէ նա զիս շերուան մինչեւ ժամը մէկն կ'աշխատի, և առաւտուն ժամը հինգին կը յանձէ՝ շարունակելու իւր զրաւոր երկասիրութիւնը, Գերապայմատ թիհմանի բաց ասորերնէ լաւ աեղեակ է նոյնպէս յօյն, լատին, արաւական, զաղղիարէն, իստաբէն, գերմաներէն և անգլիերէն լշնուաց ո՞ն ոչ միայն իրեն զիսնական՝ է արժանաւոր յանոր Ասսեմանի եղարց, այլ և իրեն ընտիր եկեղեցական՝ մեծ վարդ ստացած է թէ Հայոմայ մէջ և թէ իւր ազգայիններուն քոչ, և ինչպէս ինձ երախատքեցին, նա Ասորոց ապագայ Պատրիարքն է. Անա այսախի ձրիւց օժաւուած անձնաւորութիւն մ'է զերապայմատ թիհմանի, որոն հետ տեսակցելով՝ կարող էի եռ հարցասէր մտացու ծարաւը յագեցնել, նկատմամբ այն նիմոց, որոց հասնար այցելեցի իրեն, և նկատմամբ անոնց, որոնք իրեն անակելալներ բնաւորեալ ֆն ծնանել այսպիսի այցելութեան ժամանակ եղած փոխա-

դարձ խօսակցութենէ մի և երկուստեղ լարտուծ պատրաստակամ և մտաց իրարու հետ շփմանէն:

Քաղաքավարութեան պահանջուած ձեւերը կատարելէն յետոյ, զարձայ առ ինցն. + Անձագէտ ուրախակից եմ ձեզ, զերապայմատ տէր, ձեր վերջերու ըրած թանկացին զիս տին համար, որոն հրատարակութեան անձականոց կապերու միջն է մեր սպասեն ուսումնականան ընդունուած է այս այլ և այլ զիտեր ըրած է ասորի գրականութեան ամենաբարեր այգոյն մէջ. + Այս, շատ թանկացին է հին զրուած մ'է այդ անխուերականն, կը յաւատ շուա առզ այսու պարզել Ասաքելոց վարդապետուուրեան և կանոնաց էական ինդիքները, պատախանեց նա՝ սրտի մեծ զոնութեամբ մի, ցուցնելով մի տարօքան ընվարձակ ընդորի նակութիւն՝ լատին թարգմանութեամբ + աղերապայմատ տէր, խօսց Այլայէլ ասոր այ ժամանակագրուարեան մասին և ուղղակի, շուատի վրայ բերի ես. + Ահն, ձեւ աեղէն հասը առած ես, ասաց ինձ մասելով, այդու մատենագրական իննոյն մի պիտոր առամ ես զիսնականաց. առաջին հասորի պապազութիւն արգէն աւարտելու մօա է, մատեալ երկու հասորն այլ պատրաստած եմ լատին թարգմանութեամբ. + Այդքան ընվարձակ է ուրեմն ասորի բնագիրն, բոխ եւ զարմաց ած + այս Այս, հայերենի կրիքնէն աւելի է ասորին, և շատ նորութիւններ կը պարարանակէ, յաւել զերս. Թիհմանի Հայերէնն շատ հետի է թարգմանութիւն ըլլայէ, այլ բառ ցմաց յաւելեցակ և յապատած խմբաց զրութիւն մ'է :

Այս առթիւ ասորի զիտանականն շատ աննըն պատ զաղափար կազմած է նաեւ ընդհանուր հայազգի այն թարգմանաց վերայ, որոնց ասորի հարց գործերը թարգմանած են. իս թթու ազգասիրութիւննէ աւելի ի նկատի ուներով + Գրոց, և Եփեմէր և Ռոկերանի հիանալի թարգմանութեանց նշզութիւնն, ընդհակատակն պաշտպանեցի գէթ մեր սկեղարու և անոնց հետեւող թարգմանիւնները պրան որ վայելութեան կանոնները կը ներեն, և եւրոպայի այժմու զիտանականաց ըրած գրաւատիւն եւս բերելով ի նպատ,

բայց Միք. ասորայ ժամանակազրութեան վարդանեան կարծեցեալ թարգմանութեան նկատմամբ՝ լիուլի իրաւունք տուի գերս. թիհմանեայ ըրած դիտապաթեանը, հետեւ առաջ պահանառաւ է Հնի կատկարանին վերաբերեալ անխաւեր զրոց (հրատ. ի վենեսաիկ) ուսումնասիրութեամբ պարապած ժամանակ՝ նոցանէ մին փայ (ցածի ութ զուալե) նաև Միք. ժամանակազրութեան մէջ. բայց յարակից պարագաներէն կը ասարակուսէի միշտ, որ զա ասուզի ասորի ժամանակազրին հաւաքառա զործ լինի. և իրօր գերս. թիհմանի մանր զննելով ասորի քնազիբը, երաշխաւորեց ինձ, թէ այն անխաւեր զրուածի մասին և ոչ իսկ մէկ խօսք կամ բառ կը զանուի հնու և Ապա ուրեմն ասիկ կարեմք զաշակել թէ պշափ ասոր նման ղեռ ուրիշ յաւելուանծեր, յապատամներ և անհիշ բաներ ներմանած են իշող և մերս Պարգան՝ Միքայէլի անուամբ՝ անոր ժամանակազրութեան մէջ, որոնց իսկապէս, սաստ աղրիւներէ առնուած են. Արդ, այս ամենայն այն ժամանակ կը յուսանց պարզել, եթիւ ասորական բնազրի հրատարակութիւնն ի ձեռին ունենանց, ինչպէս որ խօսաւացաւ գերս. հրատարակին ուղարկելու ու

Հաղմայ *L'Osservatore Romano* կիսա-պաշտօնական թերթը վերջերս գերավ. Իին-մանեայ քրած զիւտից մասին հրատարակած մի համակրելի յոդտածի մէջ՝ կը յիշէ, — ի շաբա այլոց, — նաեւ Եւսեբիոսի կեսարացւաց ժամանակագրութեան ասսրի թարգմանուս թիւնը: Այս պիտօս ամենէն տեղի շահագրղիա է եթէ իցէ սաոյց. բայց այս մասին գերավ. Քրիստոնէն բան մի լսած չինչելով, ինձ այնպէս կ'երևի, թէ յիշեալ որպարի յօ-քաւածագիրն՝ կամ շփոմած է Միքայէլի ժա-մանակացրսթիւնը՝ Եսաերիսախնի հետ, և կամ պիամամբ ենթագրած է առաջինը՝ վերջ-նոյս իրրեւ համառօսամիւն: Բամենայն գէպս, տարսկոյս չկայ, թէ Միքայէլի ժամանակա-ցրամթեան ասօրի բնագրով՝ պիտօս վերակազ-մունի նոյնպէս ոչ միայն Եսաերիսի ժամա-նակաղըսթեան պակասաւոր մասերն, այլ և բաղմաթի խանգարմունքն և սփալ ընթեր-ցաւածները:

իս ասորի բնազրի հրառարակութեան համար յիշեցացի գերպայծառ թիմաննեայ, թէ կրուսակիմի ո. Յակուպյա վանաց մատենաւագարանին մէջ կայ Միք. Ժամանակագրութեան մի օրինակ ու որուն համար ըստուած է, յամին 1874 նոյն վանքում եղած տպաս գրութեան յառաջարանին մէջ, որ թէ՛ շառաբանութեամբ և թէ ընթացիք պատմութեան՝ շատ կը աարքերի միւս պինակներէն, մի արիշ օրինակ եւս կըմիածնի մատենաւագարանին մէջ, որ ամենէն հնագոյնն է և կ'ըսուի, թէ ԵՂ. թ-1446 թուականին զրուած ըլլայ, մինչդեռ Վարդանայ և իշողայ թարգմանութեանն յամի Տեղան 1248 կոստանդին կամողիկոսի հրամանով եղած կը հաւաքորուի: Դիտել առուի թէ՛ հետեւարար կրկին թարգմանած են զայն Հայք, և թէ առաջն թարգմանութիւնն, որան իբրև թարգմանիչ կը յիշուի (Ս. Ղազարու գրատան թ օրինակին մէջ) Գատիր վարդապետ ոմն, ընսպարձակն ըլլալու է, և թէ լաւ կը լինէր, որ ասորի բնազրին այդ օրինակներէն միրյն հետ բաղպատուէր գէթ տպագրութեան ժամանակ Գերայ. թիմանի շատ ցաւեցաւ այս մասին, որ ինըն հայերենի անձեռնահատ է, և այժմ տարածամ այդպիսի մի բազդատութիւն կատարելու և Աւագի կը մնայ յաւալ, որ վերացիշել միաբանութիւններէն մին ի զոլուի հանէ զայն, ասարի բնազրին հրատաս բակուելէն վերջ, օգտուելով գէթ արու լառ աին թարգմանութիւնէն:

Միքայէլի Ժամանակապողորեան զաղղիաւ
թէն Թարգմանութեանը մէջ տեսնելով զերպ։
Քիմանի հայկական թօսականով հաշուած
առարեթիւնը, որոնք առորւցյն հայկապատ-
կերը կը ներկայացնեն, զարմացմանը հար-
ցուց ինձ. — Ի՞նչ են դպրա : Մեկնեցի իրեն
եղելութիւնը, ասկայն առանց մակարեւելու,
թէ նա մի ուրիշ գամարայոց առեղծուած
պիտոր առաջարիկ առ այն, և իրօք առա-
ջարկեց հետեւեալլ ու Ամէն ազգ իր թուաւ
կանը մի մի նշանաւոր զէպքազ մկամ է,
խի արդ հայկական թուականի հոսանառու-
թիւնն ի՞նչ մի նշանաւոր զէպք կը յիշեցնէ
ձեզ : — Բացատրեցի հայկեան լրջանի և
թօսականի նախկին ոսմածութիւնու և սաս

այնու եկեղեցական տուժարի շարժուելն և տօներու խախտուելն՝ պյուղք հարդիր, ինչպէս կ'առանդեն Սարկաւագ վարդապետ, և այլը ի նախնեաց, և թէ այդ անտեղութիւնը դարմանելու համար հնարեցաւ այս : — Ոչ, ոչ, ապասխաննեց իսկոյն բահմանի, զգաւ բաւական պատճառ չեն, ես փարք ինչ սկեպաւ տիկեան եմ, պէտք է՝ որ մի այլ խոկական պատճառ եղած լինի, եւ պիտի ուսումնաւ սիրեմ զայր : — Համ բարի է, ապա զուք ինչ կը կարծէք, գերպ. տէր : — Միարեան կորչեան կերպապէս հաստատուին : Հայոց մէջ և մայր եկեղեցին անձիւն լինելն, պատասխաննեց ինձ թիհմանի : Սուսպիր, ասորի զիսնականի այս սրամիս զիստութիւնն թէ և մերայց շատերու ոշակրութենէն վրիպած է ցարու, ոտիկայն և այնպէս արժանի է ըլորջ ուսումնակիրութեան առարկայ լինելու, դիտելով մանաւանդ, որ Ներսէ ոշտարակեցայ օրով հաստատուեցաւ հայկական ժուտակոնն, որ բաւն հերինակ հանդիսացաւ ոչ միայն գերպ. թիհմանին շեշտած կրկնի իրաց, այլ յունական եկեղեցին անջատող որիշ շատ մի տարրերութեանց եւս :

Բարձրաստինան զիսնականն այս առթիւ մի քիչ յառաջ երթալով ուզեց կրօնական փափուկ ինչդիմներ եւս շշափել, դիտելով որ Հայոց եկեղեցին Դ տիեզերական ժողով վէն վերջ՝ բռն միաբնակ եղած է, համաձայն հւայրէսի և Դիսուկոսի մոտաց ։ Հաշուզելով մէկ կողմէն լուզելեամբ ընդունել այսպիսի մի կարծիք՝ իրեւ ընդհանուր ճշշմարտութիւն, և միւս կորէն այլ երկայն վիճարանութեամբ ժամանաւ լինել, պատասխանցի թէ. ի՞նչպէս կարեի է այդ գերպ. տէր, երբ Հայր Հայոց կատիքէր կը նզու վեն, և իրենց դիրենց կիշրեան կ'անուանեն, և եթէ կը ներէք ասել, Հայոց մէջ սպրուտած մոլորութեանց հեղինակներն իսկ՝ Ասորի եղած ի հարկէ ձերտ սրբութեան իսկ ծանութեան թիհմանը լինելու են զգաւ, աւտի երկայն ապացուցութեանց պէտք վայ: Գերպ. Ապրաւ անդիէն լրտուած ոչ կը գնէր մեր խօսակցութեանցը, և մերթ ընդ մերթ կը մաստէր :

Պահ մի լութիւն եղաւ երկուստէք, զգը

և եռ ուզեցի շուտով ընդհատել՝ ինձ համար մէծ աշխակութիւն ունեցող այս հարցին, գերպ. տէր, ձեզ ծանոնթ է արդեօք Գյորեա և Շմենէ ասորական վիպարանութիւնն մի, և ի՞նչպէս չէ, նոր գոտած եմ զայն հին ձեռագրի մի մէջ. — զայր սաերով՝ ցոյց առաւ ինձ իւր ընդօրինակութիւնը որ անս ցեալ ասարի Գարուսա Տէր-Միկաշեանի ներածութեամբ Ալբետու մէջ հրատարակուածէն աւելի ընդարձակ է, այն է և 0 երես Ուրախութիւնու մեծ եղաւ ո այնու մանաւանդ որ յառաջ քան ո՞ր և է զիտողութիւն իմ կորմանէ, նա կանինց պարծանոց և ծանոյց ինձ, թէ Ալբամանգեղոսն այդ վիպարանուած թեան վիայ շինաած է զիխաւորապէս, և թէ Հայր իրենց յասուկ խիստ քիչ բան ունեն ցած են, ամենայն ինչ ասորի հին գրական նութենէն փախ առած են: — Ալբեօք բաջն զատած էք այդ երկու զրութիւններն իրար ու հետ, հարցուցի ես ջերմանէտ, շատ նմանութիւններ կան: զորս հրատարակուած թեան մէջ ցոյց պիտոր առած, մի առ մի:

Հայրէն թարգմանութեան ընդօրինակուածինը ցոյց պատրաստ ունենալով, ինդենցի որ գէթ նման տեղեաց համեմատութիւնն մի ընենք ի միասին. աակայն նա իրեն վերապառն հել ուզելով նորութիւնը հրաժարեցաւ փափար կատարելէ: Յորդորեցի որ Հոռոմէն դեռ շմենած փութայ հրատարակել զայն: հանգիբ շատին թարգմանութեամբ. խոսան ցաւ սիրով կատարել, եթէ անցեալ ասարի Փ. կոնիկիրի ձեռքով հրատարակուած անգիերէն թարգմանութենէն օրինակ մի շուտով իւրեն համար նարելու ըլլամ: Ալբում այս առ տեսն հասաւ պազրութեան՝ երբ հասած եր գերպ. թիհմանեաց մեկնելու մամանկը, որ սակայն խօսացաւ իւր ուզեւորութեան մէջ կատարել զայն և թէկրութ հասնելուն պէս հրատարակել ո:

Խոկ զալով վիպարանութեան ժամանակին և հեղինակութեան, գերպ. թիհմանի վկայութեան համեմատ՝ Քրիստոսի թուականին Գ գորուն առաջն քառորդին զրուած է, վաւերական յիշատակարանոց: Գրին իսկ ասորի յանուանէ յիշատակուած է յիշատա-

կազմութեան մէջ, որ կը յայտարարէ թէ ասկէց յառաջ մի ուրիշ վկայաբանութիւն եւս դրած է ինքը: Այժմ այշափող ստիպած ենք գո՞յ լինել. գերապայծաւ թիմանեայ հրատարակութիւնն ընդունելէն վերջ՝ կը յառաջք աւելի ընդարձակ տեղեկութիւններ տալ մերայց՝ Ըգաթմանգեղոսի հետ ունեցած տղերս ներովը մանաւանդ, որը աւելի շահազրգիս պիտօք ընին ամենու համար:

Երկու խօսք այլ գերա. թիմանեայ մի ուրիշ վրական գիտի մասին, որը թերեւս ամենէն աւելի պիտօք դրաւէ համաշխարհի զինուականաց ուշազրութիւնը, այն է Կառակ Յիսոսի Քրիստոսի (*Testamentum Jesu Christi*) կոչուած անկանոն զրութիւնը, որը վերջերս զտած է նաև Մոռուի ձեռագրի մի մէջ, և որուն ուսամմասիրութեան և հրատարակութեան համար եկած էր նաև յշրջուապատճեան:

Այս վերջին տասինան հետարբրական զրուած ծանօթ էր հին մատենազրաց, յունարքն բնազրաւ, և այլ և այլ մարգմանու թեանց ձեռքով: Դատերէ ի վեր անյայսացեր էր այս զրուածու, և անկէ լատին լեզուով եղած մի քանի հատակստրներ միայն պահած էր մեզ ժգ գարում զրուած ֆրեւ վիրի ձեռագիրն: Արդ՝ գերա. թիմանեայ ջանիբը գիտնական աշխարհը վերստին պիտի աեսնէ զայն՝ իւր ամրողութեամբը, փրկարան թուականին ՅՅ Ցին կատարուած ասորի հաւատարիմ: և ընալիր թարգմանութեամբ և:

Գիտուն եկեղեցական՝ արդէն պատրատած է մերձաւոր տպագրութեան համար քըննադասական և գրականական ատաղձ մի, որ լատին լեզուով զրուած իւր ներհուն ներածութեամբ: հաւատարիմ թարգմանութեամբ և տպացուցական հետազոտութիւնն ներով քաջ կը համապատասխանէ արդի գիտութեան պահանջին: Պատրատառուած բնա-

գիրը եւ ինքն անձամբ տեսայ. կարծուածէն աւելի ընդարձակ, որուն վրայ հանձարին հետ մեծ աշխատանք և քիրան եւս թափած է նա:

Ինչպէս ի մօսոյ պիտի տեսնեն նաեւ, այն հրատարակութեան ընթերցողն, գերա. հետ զինակին բոլոր քննազատական ուսումնասիրութիւնն կը կեղորնանայ այս ամենակարեւոր կետին մէջ. այթիվն է, ապացուցանել, թէ Յիսոսի Քրիստոսի կտակն երիցացն է Ասաքելոց կեկեցական կանոններէն (*Canonones Ecclesiastici Apostolorum*), ինչպէս նաեւ Ասաքելոց սահմանադրուրեան (*Constitutiones Apostolorum*) և. գրեւն և Հիպողյանայ կանոններէն (*Canonones Hippolyti*):

Գերապայծաւ թիմանեայ այնքան հմտութեամբ հրատարակելիք այս վիւսա, այժմէն իսկ կը աեսնուի, թէ պիտի յեղափօխէ նաեւ առաջին զարերու քրիստոնէական մատինաս զրութեան մեզ ընծայած անկանոն զրուածոց ժամանակն և ազգակցութիւնը որոշող յատ մի կարծիքներն և զատողութիւնները: Միեւ նշան նակութիւն պիտօք ունենայ նոյնպէս Հայատառեայց եկեղեցւոյ և հայկական զրականութեան մէջ պահաւած թարգմանածոյ և ինքնանապիր կանոնաց և սահմանազրութեանց ուսամմասիրութեան համար:

Լսածիս համաձայն՝ ասորի դիտնականս արեւելեան անկիրաններէն հաւաքած ունի իւր զրատան մէջ նաեւ 152 ուրիշ հին զրազրեր, որոնք, ովզ գիտէ: թէ զեր ինչպիսի անզին զանձեր չեն պարունակեր իրենց մէջ, նոյն իսկ մեր մատենազրութեան և պատմաթեան վերաբերութեամբ Շւատի մեր այս զրութիւնը կնքած ժամանակ է կը յուսանք թէ բացուին զերպ. թիմանեայ այն սրախաւէտ զիտիսից և զրշագրաց էջերն եւս:

Հ. Բ. ՍԱՐԳԻՒՍԱՆ

